

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Ingrid Jespersens Skole. — Henrik Madsens Skole.

Brændpunktet

Udgivet af et Konsortium.

Nr. 4

15. Februar 1916.

5. Aarg.

Krigsbreve fra tyske Studenter.

Und setzet ihr nicht das Leben ein,
Nie wird euch das Leben gewonnen sein.
Schiller.

Der er i Aar udkommet en Bog: Krigsbrieft deutscher Studenten. Disse Breve er typiske for den Stemning, der raader i visse Krese i Tyskland. Man gribes ved Læsningen af Beundring for Brevskriverne og glemmer meget af det, der frastøder én hos den tyske Nation, for det store og smukke hos den enkelte Tysker.

At Tyskland endnu ikke har maattet bukke under for de i Tal langt overlegne Fjender, skyldes for en stor Del den Begejstring, der besjæler de tyske Soldater, og den Følelse af at kæmpe for en Idé, som mange er grebet af.

Disse Breve giver et saa tydeligt og et saa smukt Udtryk for denne Idé og denne Begejstring, og jeg skal i det føl-

gende meddele enkelte Brudstykker af Brevene; Pladsen tillader kun, at det bliver Brudstykker.

Alle Brevskriverne -- der er Studenter, det maa man stadig erindre -- er opfyldt af den store Tid, de lever i: „denne Krig er det tyske Folks, den tyske Histories store Helte-digt.“

Les ars, den 30.-10.-14.

Hvis I vidste, hvor stor en Rolle den akademisk dannede spiller i denne Krig! Idealisme, Pligtiver, Heltemod, Begejstring udgaar særlig fra vort aandelige Mandskab. Ikke blot Militarismen, men ogsaa vor dybe aandelige Kultur er medvirkende i vort Held. Medens Of-

Magasin du Nord

Østerbro Afdeling

Østerbrogade 25

ficeren i Krigen ser sin Gerning, er vi rene uegennyttige Idealister, og for os staar over alt andet „den hellige og retfærdige Krigs”, Folkekrigens Ide.

Eduard Friedberg.

Allaims, den 30-8-15.

Jo længere jeg er i Krig, desto lysere ser jeg paa Livet. Hvor fuldstændig et Menneske kan fordybe sig i Krigen, har jeg aldrig anset for menneskeligt... Enhver gør sit bedste for at have Del i Tysklands Sejr. Aldrig gaves der saa megen Pligtopfyldelse og alvorligt Arbejde, var ikke Døden én saa nær. En saadan Storhed i Tankemaade og Kraftudfoldelse kan kun Krigen frembringe. Denne Tid, der berettiger til den højeste Idealisme og Optimisme, er den smukkeste i mit Liv. Og hvad Strabadserne angaar, saa vokser vor Soldaterstolthed, efterhaanden som vi overvinder dem. Vi oplever Schillers Ord: Und setzet ihr nicht das Leben ein, nie wird das Leben gewonnen sein.

Vi er gladere end alle, der tilbringer deres Liv hjemme i Klubbens Sofaer, og glædest er Din Kammerat,

Hans Hirschhorn.

Bouvin, d. 18.—11.—14.

Sjæleligt er jeg igen kommet nogenlunde til Hægterne; jeg er stolt over at kunne være med, over at kunne kæmpe for Forældre, for Søsken, for det elskede Fædreland, for alt, hvad der for mig er det højeste. For Digtning, Kunst, Filosofi, Kultur kæmpes der jo. Det er sørgeligt, men storslaaet. En ophøjet Alvor gennemtrænger Livet her i Felten. Døden er den daglige Fælle, der indvier alle. Man modtager den ikke mere højtideligt og med høje Klageraab. Man bliver jævn og enfoldig overfor dens Majestæt. Den er som mange Mennesker, man holder af, men som tillige indgyder Ærefrygt og Skræk. Ingen kommer gennem Krigen uden, at han jo er blevet en anden.

Rudolf Fischer.
(Fortsættes).

Udstyr
for Spejdere.

Bøgelund-
Raadhusplads 2.

Skarpe
Lommeknive.

Jensen,
Helmershus.

Til Spejderne!

I September 1912 var Baden Powell herovre i Danmark for at se paa Spejderne; og han udtalte ved den Lejlighed, at de danske Spejdere var dem, der ved hele Bevægelsens Anlæg og den Aand, der prægede dem, der kom hans Tanke nærmest.

Jeg var den Dag derude som Tilskuer og Fotograf, og den Dag overtog jeg 5. Bagtrøp med Hud og Haar og Jens og Frants, Emil og de ældste af den gamle Garde. Redaktøren var ikke med, det kom senere.

Men — et Spøg og et andet Sporing — jeg vilde idag med to Ord sige, hvad jeg tror, det var, der tiltalte Baden-Powell ved Bevægelsen her: Lembcke og Drengene.

Lembcke fordi han have Evnen til at gøre Spejderlivet æventyrligt, Fantasi til at gøre det til et morsomt Æventyr og saa Fremstillingsevne, saa han kunde faa Folk og navnlig Drengene med paa Æventyret.

Drengene fordi deres Øjne straaledede, naar de kravlede paa

langs ad Grøfter og jumpede paa Cyklen afsted over Eremitageslettens Tuer og maaske mest for den straalende bly Højtidelighed, der var over den lille, saa lidet militæriske, men meget spændte, Skikkelse, der kom og overrakte ham en Melding, da han sad ved Bordet udenfor Slottet.

Det var saa lidt spændt i Seletøj, saa lidet forhaandsbestemt til at tjene bestemte Formaal og Planer, men saa fyldt med Liv og ungdommelig Energi. Det var Drengene, der legede Legen i Alvor og voksede igennem den, der alle kunde være med, fordi hver fandt sit Hjertes Lyst tilfredsstillet ved et eller andet af de mange Ting, de tog sig for, og som tog det hele med, forde de vilde være frie, glade og selvhjulpne.

Sandt at sige, saa var det netop det, der drog mig til Bevægelsen, det — ikke at skulle opflasje unge med visse bestemte patenterede Meninger eller visse bestemte Hensigter og høje Maal, saasom 25 Aar gammel at falde for sit Land og gøre det med sit Hjært blod el-

ler at sluge en Kapitalist og hæve Fagets Timeløn, to og en halv Øre, men blot at hjælpe saa mange som muligt til i deres Dreng- og Ungdomsaar at samle Sundhed, Handledrift og Modstandsevne uden at sætte det frejdige Livssyn og den legemlige Ligevægt over Styr.

Og derfor har vi hos os saa broget en lille Flok af Dreng, og — ja snart helt voksne Mennesker, som jeg daarligt nok kan blive ved at sige „du“ til — fordi vi udover det, vi alle skal kunne — Færdighederne —, og udover det, vi alle hjælpes ad med — Øvelserne og Konkurrencen —, er ligesom delt i smaa Flokke, der hver samles om sit. Og det giver sig Udslag i at Sommer efter Sommer har Spejderne i smaa Hold haft deres egne — helt deres egne Ture.

Om nu dette vil blive ved at være saaledes, ved jeg ikke; mest kommer det naturligvis an paa, hvem der siden kommer med. Til Sommer skulde vi i hvert Fald ud sammen — mulig paa Tur gennem Vendsyssel og det glæder vi os til.

V e d e l.

Artiklen.

Jeg træffer min Veninde. — Som et Lyn er jeg over hende. „Skriv en Artikel til „Brændpunktet““.

„Til Brændpunktet“? med Fornøjelse, men om hvad?“

— Der staar jeg. —

„Du er den 20. jeg har spurgt i Dag,“ raaber jeg fortvivlet, „skriv om hvad du vil, om Nationalitetsfølelse eller Bal, om Agerdyrkning eller Udenlandsrejse, om Skolen eller om — her standser jeg for at trække Vejret — det er komplet ligegyldigt, hvad du skriver om, naar det, du skriver, bare er godt. Min Veninde sender mig et lynende Blik. Saa — der har jeg vist forløbet mig.

„Skulde jeg skrive om Agerdyrkning?“ spørger hun, „jeg som“ — her overvælder Vreden hende. „Ja,“ siger jeg undskyldende, „det var jo kun et Forslag. „Eller om Skolen?“ fortsætter hun. „hvad skal jeg skrive om Skolen? Der sker jo aldrig noget nyt.“ „Jo, du kunde jo skrive at Frk. Glarbo er blevet Magister og har faaet 3 Points over Udmærkelse, eller om Besvimelserne til Morgensang.“

Men nu er min Veninde vred for alvor. „Naa, det maa jeg sige, saa I vil fylde Bladet med

gamle Nyheder, det er jo over en Maaned siden, at Frk. Glarbo blev Magister. Skal jeg ikke hellere skrive, at Frk. Faber blev gift før Juleferien, eller at det var Frk. Jespersens Fødselsdag den 24. Januar, ved hvilken Lejlighed hun fik en Masse Blomster“, og — fortsætter min Veninde ubarmhertigt — „vil du ha', at jeg skal skrive en Liste over Dem, der er besvimet til Morgensang 1915, det skal jeg med Glæde gøre, naar Bladet igen bliver paa 12 Sider, som du har lovet, før kan det ikke staa der“. Jeg vover nu kun et svagt Forsvar: „Ja, men du maa da ikke tro, at det var Meningen, at du skulde gøre det for ingenting. Vi giver en Krone pr. Side.“

„En Krone?“ Min Veninde er maalløs, „sagde du en Krone?“

„Ja, svarer jeg sønderknust. det er da meget godt.“

„Vover i at byde mig een Krone for en hel Side?“

„Jeg ved nok,“ indrømmer jeg, „at det ikke er meget; naar man regner hvor godt du skriver, men mange berømte Forfattere er begyndt med —“

Men nu er min Veninde allerede øvre paa den anden Side af Gaden.

Da jeg kommer hjem, ringer Redaktøren: „Bladet skal i Trykken i Morgen, kommer der

ikke en Artikel fra Ingrid Jespersens Skole?“

„Jeg kunde desværre ikke skaffe nogen.“

„Naa, saa skriv selv en.“

„Ja, men om hvad?“

Her blev jeg af en eller anden mystisk Grund afbrudt — Telefonen maa vist være kommet i Uorden.

E. O.

Den aldrig sovende Retfærdighed har vist sig paa Henr. Madsens Skole

Som bekendt har en ondskabsfuld Frakketyv i den senere Tid arbejdet paa Henrik Madsens Skole. Forleden Dag lykkedes det en af Skolens Lærere at paagribe en ung Mand, der maaske nok optraadte for første Gang som Frakketyv.

Den unge Mand havde forvildet sig ind paa Lærerværelset for, som han senere sagde, at bede om Mad, men i Virkeligheden for at „megle“ sig en Overfrakke.

Men Retfærdigheden udebliver aldrig, og derfor kom dens Haandhæver i Skikkelse af en Lærer i det samme ind paa Lærerværelset, hvor han hilste

den unge Mand med et bøst:
„Hvad vil De her?“

Den unge Mand blev naturligvis noget overrasket, det bør man i en saadan Situation, og stammede noget om at bede om Mad. Men den paagældende Lærer, der anede, at han ikke havde rent Brød i Posen, standsede ham, da han vilde forsvinde og ringede samtidig paa Portneren, der i næste Øjeblik sammen med sin Kone kom strømmende til og slog Kreds om Forbryderen. Fru Larsen, der mente at have set Delinkventen i Politiets Klør for nylig, indledede en livlig Diskussion med ham, og den unge Mand var snart slaaet af Marken overfor Fru Larsens vægtige Argumenter. Rektoren og hans Broder var imidlertid kommet til Stede, og medens Portneren hentedede Politi, holdtes der et lille Forhør over Anklagede, der selvfølgelig paastod at være uskyldig, det hører sig ogsaa til. Politiet ankom i sluttet Trop (1 Mand) og efter at have taget Rapport og konstateret, at den unge Mand var en tidligere straffet Person, bortførtes han i en Bil, og Opløbet spredtes langsomt.

Q.

En Kanetur.

(Fortsat.)

„Søster, vær ikke bange!“ raabte han, „sid kun roligt.“ Slæden slingrede mere og mere, og Poul var klar over, at de ikke længere kørte paa Vejen; men hvor de var, det vidste han ikke.

Pludselig gav det et Ryk i Kanen, og Poul styrtede paa Hovedet ud af den. Han vilde rejse sig op, men hvad var det. Det gjorde saa ondt i hans højre Arm. Men Poul tænkte kun paa sin Søster. Langt der-nede bag Træerne fo'r Kanen af Sted, og i den sad Søster. Hunden kunde løbe ud paa Heden med hende, og saa vilde hun fryse ihjel, hvis ikke nogle gode Folk tog sig af hende, eller Kanen kunde vælte, og hun slaa sig ihjel. Nej, Poul vilde redde hende. Han samlede alle sine Kræfter sammen og sprang af Sted. Men Kanen syntes at køre meget hurtigere, end han kunde løbe. Han gjorde en sidste Kraftanstrengelse, men snublede over en Træstub og blev liggende.

En Time senere gik en Tater igennem Skoven. Hans pjaltede, mørkegraa Dragt stod i stærk Modsætning til den rene, hvide Sne, som dækkede Skovbunden. Den store, grøngraa Kasket med den brede Skygge

dækkede det meste af hans mørkebrune Ansigt. I Ansigtet funkede et Par store, brune Øjne, der uafsladeligt bevægede sig, snart til den ene Side, snart til den anden. I Haanden holdt han en Bøsse med Løbet imod Jorden, og fulgte med lidt bøjet Ryg og langsomme Skridt sin hvide Hund. Der var ganske stille overalt.

Med eet gav Hunden et Bjæf fra sig. Dens Herrer spændte Hanen og trak Skyggen lidt mere ned over Ansigtet. Han saa sig hurtigt om til alle Sider og fremskyndede derpaa sin Gang. Hunden bøjede sig ned i Forbenene, og dens Herrer lagde Bøssen til Kinden. Der lød et Skud, som gav Genlyd i hele Skoven og Byttet var ramt.
(Fortsættes).

En Dansklærer traadte en Dag ind i sin Klasse med en stor Bunke Stilebøger, som han uddelte, idet han sagde:

Efter Resultater vil jeg dele Klassen i 5 Dele: De, der har klaret sig udmærket, de, der har klaret sig ret godt, de maa-deligt og de umulige og endelig 5te Del.

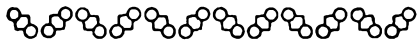
Hansen."

Vinderen

af Præmiekonkurrencen blev Niels Jacobsen (II. Møll.)

Løsningen var: Ninive.

Gaaden i Nr. 3 var: Oluf Hunger.

G. C. Gravesen,
 Boghandler.
 :: Nordre Frihavnsgade 1. ::
 Lager af alt, hvad der bruges paa Skolen.

HUSK

Bog-
handelen

Johs. Marcker - Aaboulevard 9
 (Hj. af Jac. Dannefærdsvej 2).
 Telf. 8353.

Kollegiehæfter, Oktav 96 Sider 10 Øre
 —————
 Kvant 72 - - 15 -

Husk Papirhandelen Gl. Kongevej 82

Oktaver 3 for 10 Øre
Skrivebøger 6 Øre

Johan Faber 6 Øre
Notes fra 2 Øre.

Regnehæfter 80 Sider, 5 Øre

Telf. Vester 4728.

A. Muusfeldt-Jensen.

Nordisk Foto Kompagni A/S
København K.

**Største
Udvalg i
Fotografi-
apparater**
fra Kr. 3.50

○

Nyheder i Plader og Papirer.
Mørkkammer gratis til Afbenyttelse.
Nordisk Foto Kompagni A/S
Købmagergade 5 - Tlf. 11805. - København K

C. P. Lauritzen & Co.

Vesterbrogade 30

1. Kl. Herreekvipering og Skræderi

— Moderate Priser —

Alle bør fotograferes. Frederiksberggade 34, 2.

Fotografier fra Kr. 2,00 pr. Dusin ogsaa efter indsendte Fotografier. Grupper og store Billeder meget billigt! — Aabent Søndag og Hverdag fra 9—7.

Emil Clausen.

Husk Skolens Boghandel.

H. A. Sølling:

H. C. Ørstedsvej 42.

(Hj. af Forchammersvej.)

Telf. 2 3 4 0.

Stort Lager af Skolebøger og Skole-
rekvisitter til Henrik Madsens Skole.

Node Antikvariat

Johan Nielsen,

22, St. Klosterstr. 22, St.

(2det Sted fra Skindergade.)

**Noder købes og
sælges.**

Redaktion: T. Salicath, Sølvgade 26, Telf. Palæ 701y.

Aage Hansens Bogtrykkeri, Nørregade 45.